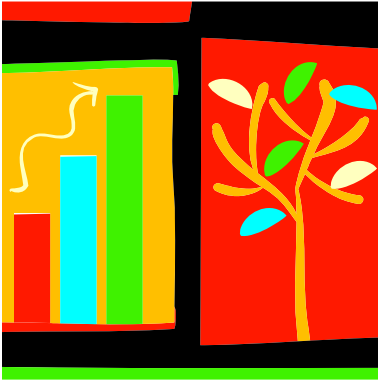

MỘT TRUYỆN TÌNH KHÔNG CÓ ĐOẠN KẾT

Dấu yêu thứ nhất,
Ôi thứ âm thanh ngọt lịm làm tê điếng lòng người.

Từ trong giọng nói em bay trôi, trôi xa như ngàn thong reo, như tiếng sáo diều dặt quện đến rớt vào không gian tỏa lộng trong đêm trăng thanh. Cỏ cây, hoa lá đồng nội uốn mình ngẩn ngơ; mê hoặc và say đắm lòng người.

Trong tận cùng sâu thẳm đó, dường như em đã đến bên anh thật nhẹ nhàng, thật êm ái thiết tha và thật gần - gần như hình với bóng. Nhưng anh vẫn thấy một nỗi đau dịu dàng, một khoảng trống bao la diệu vời làm sao ấy!!!

Em ơi! Anh đã ngụp lặn, nổi trôi trong cái biển bao la tiền thân hạnh phúc tuyệt vời ấy. Anh như cơn mộng du – bơi lội, trầm mình tưởng chừng như miên viễn trong goingsuối êm ái, mắt em lấp lánh trong đêm như những vì sao khuya đợi chờ, mắt em nồng nàn và môi em áp áp như bếp lửa đêm đông, sưởi ấm và xóa tan khối băng giá lạnh nhất trong anh. Anh đã lạc bước

vào chốn thiên thai thần tiên mộng mị, chốn địa đàng, chúng mình đã chia cho nhau trọn vẹn trái cấm yêu đương. Để rồi từ đó, anh tình nguyện chung thân chốn lớp đời mình trong ngôi tù một thứ ngục tù yêu dấu và cao cả nhất của thế giới loài người.

Dấu yêu tiền kiếp ơi!

Khi choàng tỉnh cơn mộng mị nửa vời đó, anh thấy một nỗi hàn bao la vây kín tâm tư. Đã nhiều lần, nhiều đêm suy tư và tự hỏi, mai sau dù có bao giờ. Bao giờ ta mới thoát thai từ cái nôi tiền kiếp để đi nhau đến hiện tại. Hay đó chỉ là phù du giấc mộng phù hù của quá khứ ngàn đời muôn kiếp, hay cũng chỉ là đêm ngày chìm đắm trong màu tang thương viễn du của biển mộng?

Ôi, nếu là gió anh sẽ ru em ngủ
Nếu là trăng – anh sẽ soi bóng gian nhân
Nếu là sao – cho anh được một lần
Làm mây trắng: đưa em về bến mộng

Đời chúng ta phải chăng hai chiếc bóng
Anh chạnh lòng trong một thoáng nào xa
Đôi mắt em vẫn mời mọc thiết tha
Thì chớ vội phù tình anh, em nhé!

Em dấu yêu!

Cho dù viễn ảnh của ngày mai, và cho dù anh có trôi dạt rong rêu ở phương trời xa tít tắp nào đó, thì hình dáng em vẫn rực rỡ đậm nét trong anh.

Và dù có viết nghìn trang cũng chỉ là khởi điểm của tình yêu bất biến! Xin em hãy đưa bàn tay mầu nhiệm đón nhận trái tim anh, một trái tim quá đỗi mềm nhưng âu yếm. Cho dù tay em có rã rời và hững hờ, lòng em có dửng dưng để rồi quay mặt bước đi, thì anh vẫn mặc khải cho một chuyện tình không đoạn kết. Và nếu ngày sau, em có mỏi mệt trên ngàn dặm đường dấu ái, thì đây. Đời vai vồn đã sầu trĩu nặng, vẫn luôn dành một khoảng trống cho em tựa đầu, đôi làn mi em sẽ nhẹ khép và những sợi tóc óng ả trên vàng trán em sẽ dịu dàng, ngoan ngoãn bên tiếng ru từ tiền kiếp xa xôi.

MariaThuy đánh máy

Nguồn: VNthuquan

Được bạn: TSAH đưa lên

vào ngày: 27 tháng 8 năm 2004